

JAROSLAV KOLÁŘ

(* 12. září 1924 ve Mšeně, kde žije znovu už dlouhá léta)

Po absolvování obchodní školy pracoval u různých firm na Mělnicku a ve Vilémově u Šluknova. Spolu s manželkou byli aktivně činnými v Českém červeném kříži. Jeho básně vyšly až dosud v edicích Literárního klubu Pegas Mělník, samostatně vydal 14 sbírek vlastním nákladem, všechny pod stejným názvem **Křídla motýlí**. V literární soutěži Mělnického Pegasu získal 1. místo v roce 1993, dále také 1. místo v soutěži spolku Múza (2005). Posléze získal první cenu za báseň *Šeří se, šeří...* v literární soutěži *Mezi námi generacemi*, jejíž první ročník vyhlásil časopis *Třetí věk* a patronkou byla Zuzana Baudyšová, zakladatelka a ředitelka Nadace *Naše dítě*.

NA KOKOŘÍNĚ

*V túni se zrcadlí světlo měsíce
a vytváří pohádkový lem.
Olším, kterým tu kořeny tisíce
utápí ráno i večer každým dnem.*

*Skály se třpytí krásou lišejníků,
odstíny jejich jsou nepřeborné.
Na klidné hladině lupeny všech stulíků
zůstávají hlubinám svým věrné.*

*Nic neruší ten božský klid,
z hvozdů, kde Mácha své Cikány psal,
se říčka Pšovka snaží vyprostit
ze zajetí kořenů a skal.*

*Pyšně tu shlíží Kokořín do údolí,
jež změnil už k nepoznání čas.
Na hradbách se hlídky nebatolí
a neozývá se již jejich hlas.*

*Od hradu dále – to už pravda není,
zůstaly jenom prastaré pověsti
o rusalkách a vílách, jiném mámení,
pro všechny potomky, pro štěstí.*

*Až půjdeš cestou, kudy prošly věky,
zůstaň zde na chvíli užasle stát:
občas se ozvou divné skřeky,
není se opravdu čeho bát.*

*Bát se však můžeme oba spolu,
co tomu řekneš, nevím ani.
Než měsíc skončí pouť po údolu,
zbude nám času dost až do svítání.*